

MEERVAL UIT HET HANDJE

De meerval is bezig aan een opmars in ons land – tot in het uiterste westen aan toe. Zo vist Rick Habermehl (29) met succes op meerval in en rondom Rotterdam. Hét VISblad stapte half augustus aan boord bij de sympathieke Schiedammer voor een dagje handlijnvisserij.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

>> BUIGEN OF BARSTEN

Stevig materiaal is een vereiste bij het vissen op meerval. “Denk niet dat je het wel gaat redden met je karperspullen. Je kunt het aan de stok krijgen met vissen van ruim over de twee meter die zo’n 70 kilo zwaar zijn. Het is buigen of barsten, dus daar pas je het materiaal op aan”, verklaart Rick de onderstaande lijst met spullen die hij gebruikt voor zijn bootvisserij.

- Hengel:** 170 tot 200 cm lang die 250 tot 300 gram gewicht aankan
- Molen:** robuuste reel uit de zoutwatervisserij
- Hoofdlijn:** 55/00 gevlochten lijn (120 lb)
- Tonwartel:** 105 kilo trekkracht
- Onderlijn:** 1,3 mm (139 kilo trekkracht)
- Clonk teaser:** 200-250 gram
- Haak:** 8/0

‘Meerval benadert zijn prooi van onder, dus zorg dat je aas altijd boven de vis blijft’

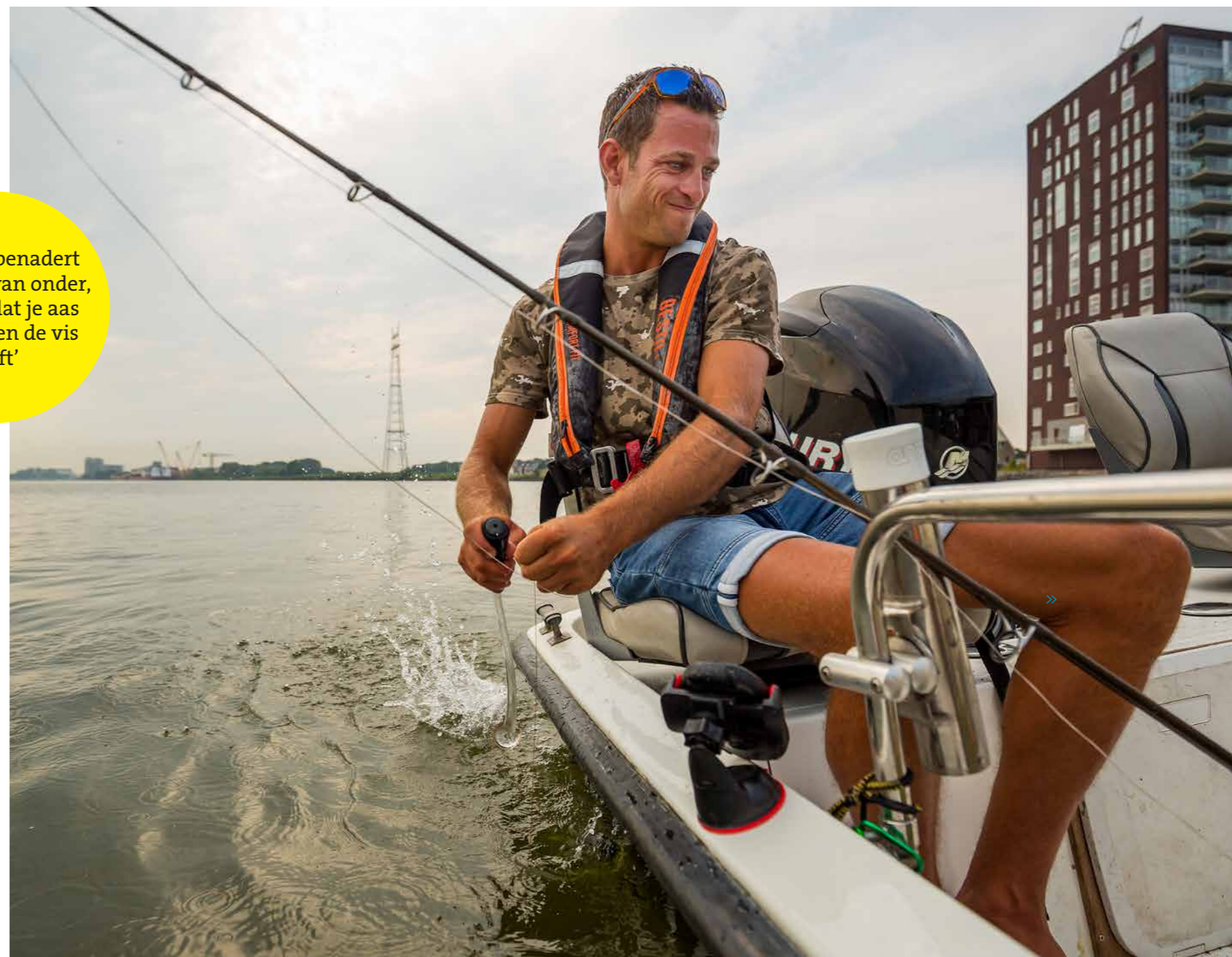
De korte, stevige hengel leunt werkloos tegen de reling van de boot, maar de lijn is vrijwel constant in beweging. Die houdt Rick vast tussen zijn duim en wijsvinger. “Zo voel je veel beter wat er onder water gebeurt. Meerval plukt vaak voorzichtig aan het aas, wat door de dempende werking van de hengeltop minder goed doorkomt.” Afhankelijk van de positie van de signalen op het scherm van zijn dieptemeter laat hij de lijn subtiel wat vieren of haalt hij hem iets op – het overschot van de binnenboord gehaalde lijn rust daarbij op zijn schoot. “Altijd goed oppassen dat de lijn niet ergens achter blijft haken, want dat pakt bij een aanbeet rampzalig uit”, waarschuwt Rick. “Bij deze techniek is uit de hand vissen veruit het meest effectief. Je kunt direct reageren en de lijn gaat niet ‘zingen’ als je hem ophaalt – in tegenstelling tot wanneer je een molen of reel gebruikt om de lijn op te draaien. De meerval is genoeg blind en doet alles op de tast, geur en gehoor. Daar houd ik dus terdege rekening mee.”

GEEN GEURTJES

Vandaar dat hij zijn handen steevast even goed insmeert met de aarde uit het bakje waar de grote dauwpieren in rondkruipen voordat deze aan de haak worden geregen. “Als ik ga vissen doe ik ’s ochtends dus ook geen Chanel op. Geurtjes kunnen ze vermoedelijk niet zo waarderen”, lacht hij. “Zonnebrandcrème is eveneens een *no-go*. Alles wat mogelijk achterdocht kan opwekken laat ik achterwege.” Een grote *splash* in het wateroppervlak op een meter of tien van de boot doet het gesprek stokken. “Jagende meerval”, klinkt het resoluut. Op het beeldscherm zien we op half water ook enkele signalen. “Dat zijn actieve en doorgaans beter vangbare vissen. Ja, daar komt er weer een. Dat is een knappe vis hoor – die is wel meer dan twee meter lang”, wijst hij op het signaal uit de Nieuwe Maas dat gemakkelijk twee vakjes op het scherm van zijn dieptemeter vult.

‘MUZIEK MAKEN’

De vis beweegt in de richting van de wormen, zien we aan het scherm gekluisterd. Als hij echt dichtbij komt, houdt Rick het aas zo stil mogelijk. “Anders jaag je de vis weg”, klinkt het op gedempte toon. “Zelfs de bewe-

DIKKE DAUWPIEREN

“Ze zijn groot en lekker dik. Dat maakt de dauwpier de ultieme worm voor de meervalvisser.” Rick rijgt zo’n vijftien tot twintig exemplaren op de twee haken onder de clonk teaser – dunne exemplaren meerdere malen zodat ze niet snel afbreken. Vrijwel alle wormen gaan daarbij op de bovenste haak. “Die prop je helemaal vol. Op de onderste haak rijg ik slechts één pier. Daar pak je namelijk het merendeel van de vissen op.” De tros wormen dient niet alleen als smakelijke hap, maar ook als camouflage. “De meerval bezit elektroreceptoren die elektrische signalen uit de omgeving kunnen ontvangen. Door de haken te bedekken kan de vis deze minder gemakkelijk detecteren.” Doorgaans zal een meerval uiterst voorzichtig aanblijven. “Je voelt ze vaak eerst aan de wormen plukken – soms zie je afgebroken stukjes worm als je ophaalt – voordat ze doorbijten en je de haak kunt zetten.” Op een visdag kunnen er aardig wat wormen doorheen gaan, dus zorg dat je voldoende dauwpieren bij je hebt en deze koel bewaart zodat ze lekker vers blijven..

Voordat Rick het aas op de haak rijgt, smeert hij zijn handen in met aarde uit de bak met dauwpieren om eventuele geurtjes te neutraliseren

>> BEROEPSVAART

Als kapitein op een bunkerschip van 110 meter lang dat bijna 4 miljoen liter stookolie kan vervoeren, waarschuwt Rick sportvissers op het water om de veiligheid nooit uit het oog te verliezen. "Soms zie je levensgevaarlijke situaties ontstaan omdat mensen volledig opgaan in het vissen. Dan liggen ze midden in de vaargeul of gaan ze niet op tijd opzij voor naderend scheepvaartverkeer. Bedenk echter dat een vrachtschip een dode hoek van wel vijfhonderd meter kan hebben en een visbootje dus zo uit het zicht raakt. Bovendien kan een schip dat op snelheid ligt ook niet plotsklaps uitwijken of afremmen. Zorg dus dat je het gevaar niet opzoekt en houd je aan de verkeersregels die op het water van kracht zijn."

gingen van de boot als gevolg van passerende scheepvaart probeer ik te compenseren." Na een korte inspectie van de tros wormen aan de clonk teaser zakt de vis af naar dieper water. Dat is voor Rick het teken weer rukjes aan de lijn te geven en enkele keren te *clonken* met het plastic kwakhout – 'even wat muziek maken'. Met resultaat, want na het horen van de korte serie dof-plopgeluiden zien we de vis omdraaien en weer richting het aas zwemmen. "De ene keer werkt dit trucje wel, de andere niet." Het over de streep trekken van deze gigant mislukt echter: na een tweede kijkje verdwijnt de vis uit beeld. "Je ziet er op een dag meer dan je er vangt", klinkt het nuchter.

SIGNALEN ZOEKEN

In de twee jaar dat hij fanatiek op meerval vist – zowel in Nederland als in het buitenland – heeft Rick een aardig beeld ontwikkeld van de meervalpopulatie in en rondom zijn thuisbasis Rotterdam. "Er zwemt veel meer meerval dan je zou denken, in allerlei formaten. Vissen van 50 centimeter, maar ik ben er heilig van overtuigd dat hier ook minimaal vijf keer zo grote exemplaren huizen. En misschien nog wel wat groter." De crux is om de vis te vinden – en het is iedere keer weer zoeken. "Doorgaans speur ik naar diepere gedeelten met struc-

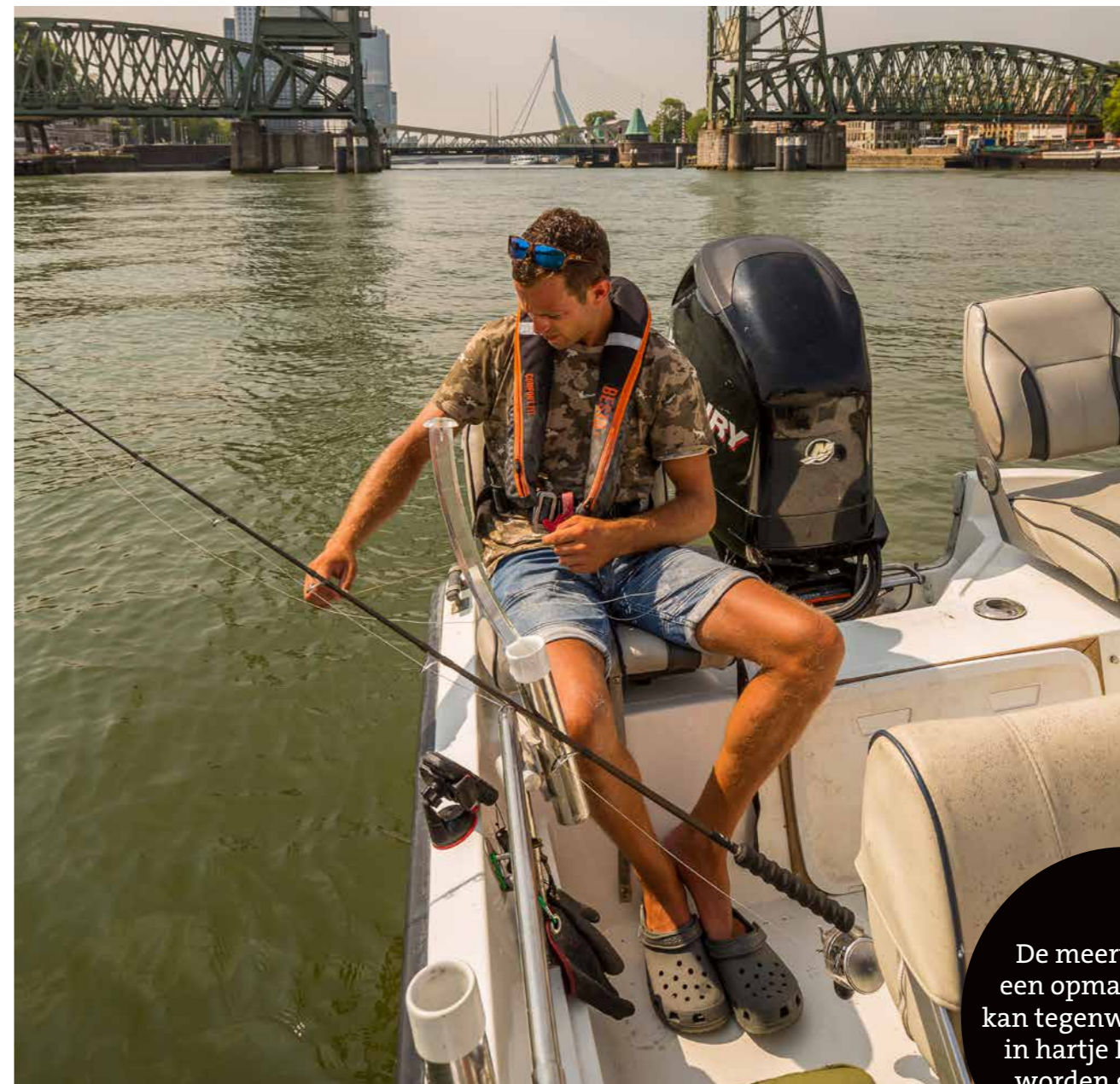
turen in de buurt. Zeker overdag zoekt de meerval graag de beschutting op." Toch kun je ook op gekende plekken het deksel op de neus krijgen. "Goede stekken zijn soms leeg, dan is er geen vis te bekennen. Vermoedelijk heeft het getij hier (mede) invloed op, maar die code heb ik nog niet helemaal gekraakt."

IN DE HERKANSING

Nadat het tijdens de drift een tijdje stil was op het scherm, zien we nu weer enkele signalen – waarvan een-tje op half water. In eerste instantie zwemt deze vis voorbij, maar na even te hebben 'gejutted' met de clonk teaser hangt de meerval onder de tros wormen. "Deze heeft interesse, ik voel hem aan het aas plukken", zegt Rick. "Nu is het wachten tot ik weerstand voel." Als het moment daar is, zet hij met de hand de haak. Althans, dat was de bedoeling. "Mis!" Veel tijd om te treuren is er echter niet, want de vis blijft verrassend genoeg geïnteresseerd. "Hij begint weer te knabbelen. Nu moet het in de herkansing wel raak zijn." Dat is het ook – en hoe. Nadat hij contact heeft gemaakt met de vis, gaat de losse lijn snel overboord en pakt Rick de hengel erbij. Die gaat direct zo krom als een hoepel en de toch niet kinderachtig afgestelde slip van de reel moet flink wat lijn prijsgeven. "Als je eenmaal zo'n vis aan de lijn hebt gehad, ben je direct verkocht", zegt de Schiedammer met een grijns van oor tot oor.

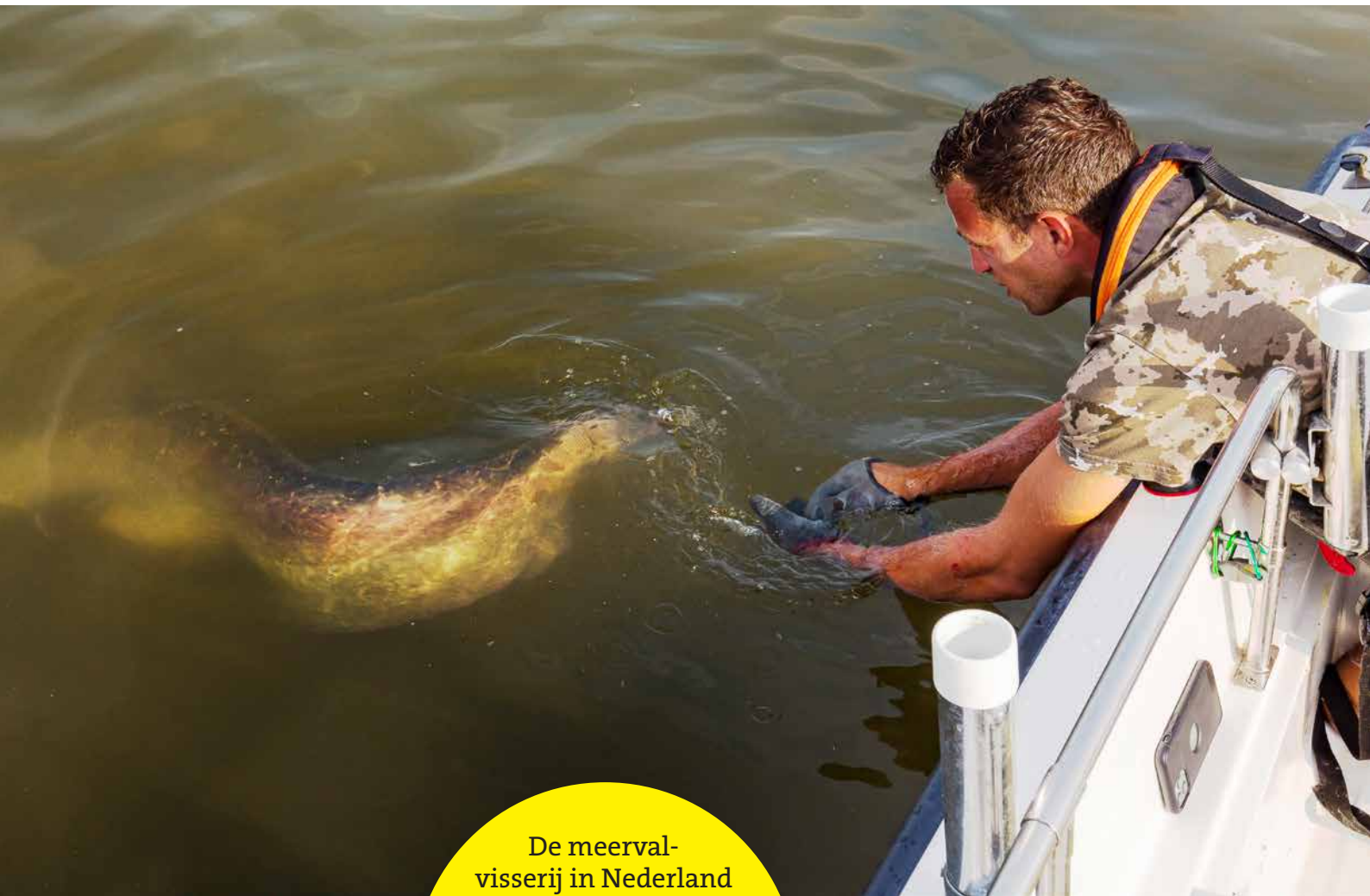
ANDERHALVE METER

We zijn getuige van een stevig potje touwtrekken waarbij het een kwestie van geven en nemen is. Na een paar niet te stoppen runs richting de rivierbodem, lijkt het tij te keren en komt de vis richting het wateroppervlak. De schim uit de diepte blijkt een behoorlijk uit de kluiten gewassen meerval te zijn. Veel zin om op de foto te gaan heeft-ie echter niet, want met een flinke staartslag is de vis weer vertrokken. "Toch voel ik zijn krachten afnemen", zegt Rick vastberaden. Daarom pakt hij alvast de speciale handschoenen om de meerval straks te kunnen landen. Korte tijd later is het zo ver en ligt er een bak van

De meerval is aan een opmars bezig en kan tegenwoordig zelfs in hartje Rotterdam worden gevangen

De meervalvisserij in Nederland is booming dankzij de gestage verspreiding van deze vissoort en de opname in de Visserijwet in 2012 dankzij het lobbywerk van Sportvisserij Nederland

een vis aan boord. “Dat is een mooie binnenkomer”, klinkt het in onvervalst Rotterdams. Flink bezweet gaat hij vervolgens op de foto met een voluptueuze meerval van net iets meer dan anderhalve meter. “Ze komen niets tekort, moet je die pens zien. Alle vissen hier hebben van die blubberbuiken.” Bedekt onder het slijm zet hij de indrukwekkende vis terug. “Dat spul is net behangplaksel. Maar als je onder zit, heb je wel een grote cat in je handen gehad”, glundert hij.

HARTJE ROTTERDAM

Op zoek naar (nog) groter wild besluit Rick stroomafwaarts te varen en de stad op te zoeken. “In hartje Rotterdam weet ik een paar andere stekkie’s. Daar vang je minder – het aantal plekken waar je veilig kunt vissen is beperkt – maar maak je zeker kans op mooie vissen.” Net voorbij de Willemsbrug gaat de fronttroller te water en in de buitenbocht maken we dichtbij de kant een drift over een diepe geul. Het vissen is hier wel even wat anders vanwege het drukke scheepvaartverkeer. “Je moet continu alert zijn en goed kijken wat er om je heen gebeurt. Bovendien is het door de golfslag lasti-

ger om te *clonken* en je aas subtiel te presenteren.” Een ander punt van aandacht zijn de obstakels onder water – die lijken soms verdacht veel op vis. “Deze heb ik al zo vaak proberen te vangen, maar die krijg ik nooit los van de bodem”, lacht Rick als de reporter een mooi signaal op de dieptemeter denkt te zien. Verderop zien we wel een aantal vissen op het scherm die de wormen naderen, maar helaas zien ze allemaal af van een hap uit de tros. “Op een goede dag krijg je zo’n tien aanbieten. Weet ik daar de helft van te verzilveren, dan is dat heel mooi. Van-

daag was het taai, maar met die ene mooie vis ben ik meer dan tevreden”, besluit Rick als de brandende zon ons in de middag van het water dwingt te gaan.

